

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap	20 lej
3 hónap	55 lej
6 hónap	110 lej
12 hónap	220 lej

Gyergyói Hírlap
 Gyergyószék napilapja

 Megjelenik munkanapokon.
 Kiadó: Udvarhelyi Híradó Kft.
 ISSN: 2344-0163

Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Példányszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

 Projektvezető:
 Rédei Attila

 Főszerkesztő:
 Gergely Imre

 Vezető szerkesztő:
 Balázs Katalin

 Tartalomigazgató:
 Szüszter-Nagy Róbert

 Ügyvezető igazgató:
 Deák Sándor

 Szerkesztősegítek:
 Baricz-Tamás Imola
 Pethő Melánia
 Tamás Gyopár

 Korrektorok:
 Szócs Levente

 Tördelőszerkesztés:
 Gálna Zoltán, Haáz Vince, Portik Csaba

 Műsormelléklet:
 Gráf Botond

 Ügyfélfogadás:
 Pál Ramona

 Laptervező:
 Elekcs Zsolt, Szabó Zsolt

- Az (X)-szignóval el látott szöveg felelős a szerkesztőség, köz le mé nyek.
- Ameg je lent írá sok nem fel tét le nül aszerkesztőség vé le mé nyét tük rö zik!
- Szerkesztőségünkben tart ja a jo got, hogya be ér ke zett le ve lek és más fé le írá sok közléséről dönt sön.
- Kéz írá to kat nem örüznök meg, és nem küldünk vis sza!

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

A Gyergyói Hírlapra előfizethet lapkihordóinknál és a szerkesztőségben. Ha a szerkesztőség telefonszámát, a 0266-361 201-et tárcsázza, és bemondja pontos címét, lapkihordóink felkeresik Önt otthonában, náluk megrendelheti lapunkat.

 535 500, Gyergyószentmiklós,
 Szabadság tér 15. szám
 Telefon: 0266-361 201
 E-mail:
 hirlap@gyergyoi-hirlap.ro
 marketing@gyergyoi-hirlap.ro
 hirdetes@gyergyoi-hirlap.ro
 Fax: 0266-361 513

 Hirdetés-
 felvétel és
 terjesztés a
 fenti címen
 hétköznap
 8-16 óra
 között.

Honlap: www.gyergyoi-hirlap.ro

Telefonszolgálat:

0266-361 201

Észrevételét, panaszait, megjegyzéseit a szerkesztőség fogadják naponta 8-18 óra között!

Megkérdeztük olvasóinkat

Ön szerint mennyire megbízhatóak a gyógyszerreklámok? Van valamilyen tapasztalata?

ILLUSZTRÁCIÓ: PÁL ÁRPÁD

Nem tartják megbízhatónak a reklámokat, orvos ajánlására vásárolnak gyógyszert olvasóink

Agyergyószéki olvasóink válaszaiból kiderült: nem vásárolnak reklámozott gyógyszereket. „Ha beteg vagyok, orvoshoz megyek” – olvasható több szelvényen is. Néhányan a reklámozott gyógyszerek kapcsán tapasztaltakat is megosztották.

Nem hiszek a reklámoknak

„Nem adok a reklámokra, s pláne a gyógyszerreklámokra. Ha beteg voltam, orvoshoz mentem, s nem dőltem be a gyógyszergyárak szövegének” – írja egy olvasónk. Ehhez hasonló véleményét fogalmazták meg többen is. „Ha valamire szükségem volt, elmentem orvoshoz vagy a patikushoz, a reklámoknak nem hiszek”; „A reklámok nem érdekelnek, nem is hiszek ben-

nük, és egyáltalán nem tartom megbízhatónak”; „Soha nem vásároltam gyógyszert reklámok befolyásolása miatt, de nem csak a gyógyszerreklámok nem érdekelnek, hanem egyáltalán semmilyen reklámnak nem dőlök be, sem élelmiszer-, sem cipő-, sem ruhareklámnak. Manapság mindent reklámoznak, mindentől meg akarnak gazdagodni, csak a pénzt csalják ki az emberektől”; „Soha, de soha nem hiszek a gyógyszerreklámoknak, de másnak sem”; „Tapasztalatom nincsen, de a reklámok nem megbízhatóak”; „Nem adok a reklámokra, nem érdekelnek, s pláne nem gyógyszerügyben, amikor az egészség forog kockán”; „Csak azt veszem meg, amit az orvos ajánl, felír”; „Egyáltalán nem bírom a gyógyszerreklámokban,

de más reklámban sem”; „A reklámokat kimondottan utálok, s egyáltalán nem szoktam saját fejem után szedni a gyógyszereket, még akkor sem, ha azt a szomszédasszony ajánlja”; „Nincsen semmilyen tapasztalatom e téren, nem szoktam úgy gyógyszereket vásárolni, ha bajom van, orvoshoz megyek, mert az ember a saját egészségével nem játszhat, s a másokéval pláne nem” – olvasható a szelvényeken.

Megjártam, nem vásárolok

Olvasóink tapasztalataikat is megosztották a kérdés kapcsán: „Nagyon sokszor megjártam, sajnos, mert mindig bedőltem a reklámoknak, de soha nem voltam megelégedve a gyógyszerek hatásával, úgyhogy egy

ideje leszoktam, nem veszek semmilyen reklámozott gyógyszert”; „Többet soha nem veszek reklámozott gyógyszert, mert megtörtént, hogy drágán megvásároltam, és elmaradt a várt hatás, így tölem reklámozhatják, mert hidegen hagy”; „Egyáltalán nem volt hatása, és az orvos meg is szidott, úgyhogy a jövőben tölem reklámozhatják a csillagos eget is gyógyszerként, mert nem kell.”

Egy olvasónk közmondást is lejegyzett a kérdés kapcsán. A jó bornak nem kell cégér – írja. Így folytatja: „Az apáca könyvet is eladják. Egyáltalán nem bízom az agyonreklámozott gyógyszerekben, de amúgy általában is mondhatom, nem vásárolok meg olyan dolgot, amit nagyon reklámoznak.”

BARICZ TAMÁS IMOLA

 LŐRINCZ
 GYÖRGY

Az élet öröme...

Arra ébredek, hogy „él” az élet. S bár még tollászokdik a csend, a zaj nem törte át a csend falát, hallom, ahogy a sötétítő függöny mögött már az élet neszei rebbennek. Elhúzom a függönyt – kint tombol a kékség –, az ablakon át úgy ömlik be a kék, ahogy a tenger kékje ömle szembe velem, mondjuk, az Adrián. Bár az is igaz, nem látam soha, milyen lehet a kékség a valóságban az Adrián. Csak egy képeslapot láttam valaha, valamikor fiatalkoromban, ahogy egy fürdőző nő áll egy szikla ormán, fürdőruhában, de melltartó nélkül, s nézi az apró szigetekkel tarkított sötétlő kékséget. Viszont ez itt, amit látok, maga a csoda. Gyermekkoromban láttam hasonlót, kaszálni mentünk apámmal, s azon az éjjelen nagy harmat lehetett, milliányi gyöngycsepp, könnycsepp lengett a fűszálakon, már-már derékba tört a fű is, annyira meghajlott a harmat súlyától, egy pillanatig azt is hittem a látványtól, hogy az esti csillagok könyököltek, hulltak le a földre. Szóval amit látok, az maga a csoda. A kinti kék-ség nem sötét és méltóságos, hanem

szípkázó és oldott, amilyen csak itt lehet a kék s az ég. Az ég szótól beugrik egy másik csodálatos szókapcsolat is: „zeng a magosság”, s arra gondolok, vajon a szerző az égi háborúra gondolt-e, vagy ő is a tobzó fényözönre, amely néha itt tombol fölöttünk.

De időm sincs elgondolkozni ezen, s persze tudom a választ is, csivitelő fecskék – talán villásfarkúak – röppennek felém, vagyis az ablak felső sarka felé, s ez most egy újabb gondlattöredéket villant. Hát igen, az állatok megőrzésük ősi ösztöneiket. Őket nem próbálják betörni, megtörni, átprogramálni, teszik a dolgukat, ahogy ösztöneikben évezredek óta rögzült. Ha visszatérnek, és visszatérnek, fészek kell. Tehát fészket raknak, tojnak, költenek, tudják és ismerik az élet rendjét. Lényegét. A sorsukban rögzült összetevet. Mozdulatomra persze elrebbennek, azt is mondhatnám, röptükben megállnak a levegőben, megdöbbennek, de mert bent mozgás van, még egyszer-kétszer próbálkoznak, aztán már nem. Elrepülnek, más ablakot keresnek, más fészek-

helyet, s már hallom is a fürdőszoba ablakában, ahogy vidáman csivitelnek, mint akik megtalálták helyüket az életben. Miközben a két tömbház közti kifestett drótra galambok szállnak, majd elégedetten tollászokdnak.

Ember még nem jár, csak a fény árnyalatai adják a fény varázslatát – az első ember majd egy biciklis lány lesz, aki elkarikázik a sétányon, de ez még csak később lesz, egyelőre a függönyön át elnézem a Szarkakő belátható szejletét, ahogy tombol a távolban a buja zöld. A „fűhúzó április” már megtette a dolgát, hogy egy másik nagy elődöt idézzek, akár csephetne, penghetne a kasza is, suhintva a hersegő füvet. Tökéletes a harmónia. Tökéletes a felém áradó szépség. És ahogy nézem és hallom, látom és átérzem, ami felém áramlik, hát igen, ez az Élet ingyen Öröme! Persze a gondoljaim mellett. Miközben nem fáj semmi. Megtartó szépsége. És miközben erre gondolok, eltöprengök ezen, öntudatlanul megfogom a távirányítót, s szinte automatikusan bekapcsolom a tévét, hogy áradjon felém a szenny.

ÉN MONDOM